

en Patient har faaet fra Fru Thit Jensen, og hvori denne belærer hende om Metoderne til Undgaaelse af Svangerskab — jeg indskyder her den Bemærkning, at denne Samfundsopfattelse, den saakaldte biologiske, er jeg ikke Tilhænger af, og jeg tror, det vil gaa ethvert Samfund ilde, som tilsigter det franske Systems Sejrsang. Jeg ved ikke, om Fru Thit Jensen er nogen ivrig Tilhænger af en Arbejderbevægelse i Henseende til at bekæmpe Arbejdsløsheden, og om hun da muligvis skulde have faaet dette forkert i Halsen og troet, at man paa den Maade kan forøge Beskæftigelsesgraden.

Altsaa, Fru Thit Jensen sender den Patient et Brev, hvori hun belærer hende om Metoderne til Undgaaelse af Svangerskab. Fruen anbefaler som absolut sikkert Middel hertil et Sølvinstrument, som Kvinden selv kan bruge. Skulde dette mislykkes, da kan hun faa det gjort hos en navngiven Jordemoder i København. Derefter tilføjer Læge Tøning i sin Artikel: „Antagelig og forhaabentlig er Fru Thit Jensen uvidende om, hvad hun her egentlig har gjort. Havde hun nemlig blot sat sig lidt ind i disse Spørgsmaal, som hun ugenert optræder som Ekspert i, da vilde hun vide, at det omtalte Apparat *ikke* hindrer Svangerskab, men, hvis dette indtræder, fremkalder Abort, at det bevirker en kronisk Betændelse i Livmoderen, at det er livsfarligt for en Kvinde selv at anbringe det, og at den Virksomhed, som Jordemoderen — „en elskværdig og dannet Dame“, siger Fru Thit Jensen — udfolder, er i Strid med Loven. Fru Thit Jensen opfordrer Brevets Modtager til at lade sin Viden gaa videre, „og at jeg har forklaret Dem det, er der heller ingen Tavshedspligt forbundet med — i saa Fald tror jeg ikke, jeg vilde være i Stand til at tælle de Kvinder, der er forpligtet til Tavshed.“ Jeg ved ikke, om nogen mener, at det er en særlig velsignelsesrig Virksomhed, der udfoldes, naar hun selv siger; at hun ikke kan tælle de Kvinder, der var forpligtet til Tavshed. Og derefter siger Dr. Tøning videre: „Det er da paa høje Tid at advare alle disse Kvinder mod dette ganske forvildede Menneskes sundhedsfarlige, ja, livsfarlige Virksomhed“.

Saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hækkerup, om han tror, at disse Instrumenter ikke har gjort Skade og Fortrød. Aner han, hvilken Skade disse Modersprøjter har gjort? Jeg ved godt, at jeg, ligesom ærede Kolleger, udsætter mig for i Dagspressen og ved Møder, som holdes, jeg havde nær sagt i Tusindvis Landet over,

med Entré 1 Kr., at blive beskyldt for „at have Mergel paa Hjernen“; men jeg lader mig ikke fornærme ved, at man bruger disse Ord om danske Rigsdagsmænd.

Elna Munch: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hækkerup i, at dette tilsyneladende saa lille Spørgsmaal hører i høj Grad sammen med store, langt mere vidtrækkende Spørgsmaal, som behandles i Straffeloven. Jeg advarer derfor mod, at man forhastet vedtager dette lille Lovforslag uden at tage det under nøje Overvejelse. Det er, saa vidt jeg kan se, fremkaldt ved en Henvendelse fra Sundhedsstyrelsen, som har ønsket Forbud mod Salg af visse Instrumenter, der har vist sig at være livsfarlige, idet de har fremkaldt flere Dødsfald. Jeg anbefaler derfor, at man indtil videre indskrænker sig til, hvad der ønskes stærkt af Sundhedsstyrelsen, at man udsteder Forbud mod Brugen af disse Apparater og ikke alene disse, men formulerer Forslaget saaledes, at det kommer til at omfatte saavel disse Instrumenter som lignende, der udbydes i hygiejnisk Øjemed, men som i Virkeligheden er sundhedsfarlige. Jeg maa sige om § 1, som flere Medlemmer var saa begejstrede over, at der deler jeg ikke deres Begejstring. Naar der siges, at man forbyder „Udstilling af, Reklamering for, Salg eller Udbydelse til Salg af Genstande eller Dele af Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab“, saa maa man jo ogsaa forbyde Salg af Strikkepinde, Penneskaffer og lignende Ting, og det er dog vel ikke Meningen. Derfor mener jeg, at man maa skrive det, som er Hensigten, og som sikkert ogsaa har været den højtærede Justitsministers Hensigt, nemlig at forbyde Salg af saadanne Genstande, som anbefales i hygiejniske Øjemed, men som virker sundhedsfarligt. I øvrigt mener jeg, man bør lade det store Spørgsmaal ligge, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup tænkte sig draget ind her, men som hører hjemme under Straffelovsbehandlingen, medens man nøjes med nu at udstede det Forbud, Sundhedsstyrelsen ønsker.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige Ordførere for deres Modtagelse af Lovforslaget. Den Indvending, der blev gjort fra de tre ærede Ordføreres Side og nu fra det ærede Medlem Fru Elna Munchs Side, var jo den, at Lovforslaget tilsyneladende tilsigtede at gaa langt videre, end rimeligt var efter det Forhold, der laa til Grund for det, Sundhedsstyrelsens Henvisning til disse meget skadelige Modersprøjter. Jeg vil der-